

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۶۹۶

جمعه ۱ بهمن ۱۳۹۵، ۲۰ ژانویه ۲۰۱۷

معلمان بازنشسته

باز هم دست به تجمع زدند

صفحه ۴

کارگران هیکو اراک کوتاه نمیایند

صفحه ۲

دوم بهمن

مقابل وزارت بهداشت

پرستاران تجمع میکنند

صفحه ۲

دیپلماسی مماشات با جمهوری اسلامی را محکوم

میکنیم!

در ارتباط با سفر نخست وزیر سوئد به ایران

صفحه ۵

خطاب به کارگران

کشت و صنعت مهاباد

صفحه ۸

به کنگره ما بیایید!

کنگره دهم حزب کمونیست کارگری در ماه مارس

۲۰۱۷ برگزار میشود

کنگره علنی است و ورود برای عموم آزاد است!

صفحه ۸

شرایط سیاسی حاضر و وظایف کنگره دهم

یک سوال از حمید تقوایی

صفحه ۳

آتش نشانان انگشت اتهام را به طرف شهردار تهران گرفتند

اصغر کریمی

صفحه ۲

گزارشی از تهران

معلمان بازنشسته: ۲۶ بهمن دوباره برمیگردیم

صفحه ۴

کارگران در هفته ای که گذشت

شهلا دانشفر

صفحه ۶

آمریکای ضد تراپ

کاظم نیکخواه

صفحه ۷

حکومتی که از اعمال خودش هم وحشت دارد

اصغر کریمی

صفحه ۵

چلسی مینینگ آزاد میشود

کاظم نیکخواه

صفحه ۸

آتش نشانان انگشت اتهام را به طرف شهردار تهران گرفتند

اصغر کریمی

فاجعه بزرگ آتش سوزی در ساختمان پلاسکو و فروریختن این ساختمان بار دیگر مردم را از خشم و انزجار از اوپاش دزد و حاکم لبریز کرد. گفته میشود که تعداد زیادی از جمله دهها نفر از آتش نشانان در این فاجعه جان باخته اند. ابعاد قربانیان هنوز روشن نیست. آتش نشانان بدست قالبیاف را نشانه گرفته و خواهان استعفای او شده اند. همه میدانند که مقصر این فاجعه حکومتی است که سرانش فقط به فکر پر کردن جیب خود هستند. آنچه تحت حکومت اسلامی اهمیت ندارد جان مردم است. مردم بدست این فاجعه را کنار فاجعه سوختن دو کودک کار، دو برادر هفت ساله و هشت ساله، صمد و احد، بگذارید که همین روزها در غنی آباد تهران در جریان آتش سوزی در سوله ای که محل زندگی آنها و پدرشان بود جان باختند. عامل هر دو فاجعه یکی است.

میگویند سیستم کنترل و اعلام حریق در این ساختمان کهنه و بزرگ وجود نداشته است. هیچ مانوری از قبل در مورد این نوع ساختمان ها از قبل انجام نمیشود که در چنین مواقعی تلفات کمتری متوجه مردم و آتش نشانان شود. اوپاشان این حکومت بارها مانور مقابله با کارگران معترض در شهرهای مختلف سازمان داده اند تا برای مقابله با آنها آمادگی داشته باشند. شم آنها درست کار میکند. خطر از ناحیه کارگران و مردم است و مانور وحشت حکومت متوجه آنها است. این حکومت حتی حاضر نشده است کار آتش نشانان را بعنوان یک کار سخت و زیان آور برسمیت بشناسد چون باید مختصر دستمزد

بیشتری به آنها بپردازد. مراسم بزرگداشت قربانیان این فاجعه و مراسم بزرگداشت آتش نشانان عزیزی که جانشان را از دست دادند را باید به صحنه محاکمه حکومت اسلامی تبدیل کرد. یاد همه جانبختگان این فاجعه و یاد صمد و احد عزیز گرامی باد.

کارگران هپکو اراک کوتاه نمیایند

تجمع اعتراضی ۱۰۰۰ کارگر کارخانه هپکو در اراک هشت روز است ادامه دارد. در یکی از این تجمعات یکی از کارگران هپکو آقای حمید رضا احمدی در سخنرانی پرشوری خطاب به ماموران سرکوب حکومت اعلام کرد که از این باتوم که برای ما کشیده اید نمیترسیم و اوین را بر این زندگی کثافت ترجیح میدهیم. اگر راست میگویند بروید جلو توزیع مواد مخدر را بگیرید، امنیت را میخواهید با زور برقرار کنید! و کارگران خطاب به نیروی انتظامی حکومت فریاد زدند باتومت رو جمع کن برو. و این روحیه حاکم بر کارگران بجان آمده ماشین سازی هپکو است. او مقامات حکومتی را که کنار عطاریان کارفرمای کارخانه ایستاده اند مورد افشای خشمگینانه خود قرار داد و علیه بیکاری که سرمنشاء بسیاری فسادهای دیگر است صحبت کرد. کارگران هپکو خواستار ابطال واگذاری این واحد صنعتی به بخش خصوصی و بازگرداندن آن به دولت و ادامه کار و امنیت شغلی خود هستند. و اعلام کرده اند که برای پیگیری مطالبات خود هر روز به تجمع خود ادامه میدهند.

سال ۸۶ کارخانه هپکو به شخصی به نام عطاریان واگذار شده و از آن تاریخ دستمزد کارگران مدام به تاخیر

افتاده است. کارگران هم خواهان پرداخت فوری ۵ ماه حقوق خود و هم خواهان ابطال فوری خصوصی سازی این کارخانه و امنیت شغلی میباشند.

ما ضمن حمایت از اعتراض بحق کارگران هپکو از کارگران و مردم اراک میخواهیم از کارگران هپکو به هر شکل که میتوانند فعالانه حمایت کنند. اکثر مردم شهر در شرایط مشابهی با کارگران هپکو زندگی میکنند و از محرومیت های مشابهی برخوردارند. بیکاری معضل هزاران نفر از کارگران و جوانان جویای کار در این شهر است. نباید کارگران هپکو را تنها گذاشت. حکومت سعی میکند کارگران را فرسوده کند و بدون نتیجه به خانه بفرستد. باید این اعتراض را با تمام قوا تقویت کرد. خانواده های کارگران هپکو میتوانند با به میدان آمدن خود حلقه اتصال کارگران کارخانه و مردم شهر بشوند و مردم شهر را در حمایت از کارگران معترض به میدان بیاورند. این موثرترین عامل تشدید فشار به حکومت و عقب راندن آن است.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۸ دیماه ۱۳۹۵ ۱۷ ژانویه ۲۰۱۷

دوم بهمن مقابل وزارت بهداشت پرستاران تجمع میکنند

آمده اند و بویژه خانواده های پرستاران انتظار میرود به هر شیوه ممکن از جمله همراهی با این تجمع از پرستاران حمایت کنند. تنها راه عقب راندن دزدان حاکم تقویت همه جانبه در نظام سلامت، افزایش حقوق، امنیت شغلی و استخدام دائم، لغو اضافه کاری اجباری، استخدام پرستار بیشتر و کاهش فشار کار و بالابردن استانداردها و کیفیت بهداشت در بیمارستان ها و مراکز درمانی، اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری، پرداخت فوری چند ماه حقوق معوقه و اجرای قانون مشاغل سخت و زیان آور هستند. باید از این خواست ها و اعتراض بحق ۱۵۰ هزار پرستار حمایت کرد.

پرستاران ساعت ۹ صبح روز دوم بهمن فراخوان تجمع از سراسر کشور در مقابل وزارت بهداشت در تهران داده اند. با تمام قوا باید آنها را تقویت کرد. پرستاران خواهان عدالت همه جانبه در نظام سلامت، افزایش حقوق، امنیت شغلی و استخدام دائم، لغو اضافه کاری اجباری، استخدام پرستار بیشتر و کاهش فشار کار و بالابردن استانداردها و کیفیت بهداشت در بیمارستان ها و مراکز درمانی، اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری، پرداخت فوری چند ماه حقوق معوقه و اجرای قانون مشاغل سخت و زیان آور هستند. باید از این خواست ها و اعتراض بحق ۱۵۰ هزار پرستار حمایت کرد.

امروز بیش از هر زمان لازم است از مبارزات یکدیگر پشتیبانی کنیم. تعدادی از پرستاران در تجمع معلمان بازنشسته شرکت کردند و با شعار ما همه با هم هستیم از آنها پشتیبانی کردند. از معلمان و بازنشستگان، کارگران و کل مردم زحمتکشی که از این وضع به ستوه

ما همه با هم هستیم

حزب کمونیست کارگری ایران
۳۰ دیماه ۱۳۹۵، ۱۹ ژانویه
۲۰۱۷

شنبه ۲ بهمن، ساعت ۹ صبح
مقابل وزارت بهداشت (شهرک
غرب، بلوار ایوانک)

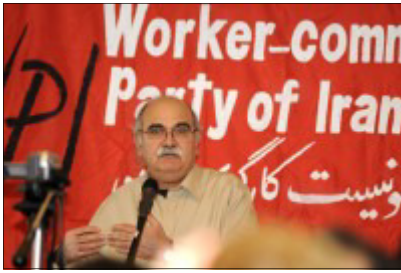

اهداف - تجمع خانوادہ بزرگ پرستاران

- ۱- اجرای کامل، جامع و بدون قید و شرط قانون تعرفه گذاری جامعه پرستاری.
- ۲- برقراری عدالت همه جانبه در نظام سلامت.
- ۳- اجرای قانون ارتقای بهره‌وری کارکنان بالینی در بیمارستانهای دولتی، غیر دولتی و خصوصی.
- ۴- برچیده شدن دوره مجبورالیه کتک پرستاری.
- ۵- اجرای قانون مشاغل سخت و زیان آور و بازنشستگی با ۲۰ سال سابقه.
- ۶- پرداخت مطالبات معوقه چند ماهه جامعه پرستاران سراسر کشور.
- ۷- برچیده شدن جذب شرکتی جامعه پرستاران و ایجاد امنیت شغلی.

شرایط سیاسی حاضر و وظایف کنگره دهم

یک سوال از حمید تقوایی

انترناسیونال: کنگره دهم حزب در چه شرایط سیاسی و اجتماعی برگزار میشود و بنظر شما به چه ضرورت‌ها و نیازهایی باید پاسخ گوید؟

حمید تقوایی: کنگره دهم مقارن است با تحولات مهم و بیسابقه‌ای هم در سطح ایران و هم در یک مقیاس جهانی.

اجازه بدهید از شرایط جهانی شروع کنم. مهمترین تحولات سیاسی جهان در دو سال اخیر - دوره بعد از کنگره ۹ - موج بیسابقه مهاجرت از کشورهای اسلامزده و جنگزده به اروپا، تشدید فاجعه انسانی در سوریه و دست بالا پیدا کردن روسیه در منطقه، و بالاخره سر بلند کردن و بجلو رانده شدن چهره‌ها و احزاب راست افراطی در غرب از یکسو و مطرح شدن نیروهای چپ با ادعا و دفاع از سوسیالیسم از سوی دیگر است. این شرایط به نظر من بازتاب و حاصل بحران همه جانبه بورژوازی جهانی در دوره حاضر است. حزب ما در ادبیات و مصوبات خودش، مشخصاً از بعد از زمستان ۲۰۰۸ و سقوط وال استریت تا امروز، جوهر و ابعاد مختلف این بحران را مورد بحث و بررسی قرار داده است. اما فاکتور تازه انکشاف این وضعیت به یک بحران تمام عیار حکومتی در کشورهای غربی است. بحرانی که یک شاخص آن نارضایی وسیع مردم از سیستم و نظم موجود، اعتراض به شکاف آشکار بین کوه ثروت نجومی یک درصدیها و فقر توده مردم، و مقبولت پیدا کردن گفتن سوسیالیسم در جامعه است. در سطح سیاسی این بحران به شکل "شگفتی" و "تحولات غیر قابل انتظار" حتی در فرماندهان و انتخاباتها خود را نشان میدهد. احزاب سنتی حکومتی در این کشورها موقعیت و اعتبار گذشته خود را از دست میدهند، توده مردم از آنان رویگردان میشوند و احزاب افراطی به جلو رانده میشوند. از یکسو چهره‌های چپ با ادعای

به "تب" راضی بشوند. اما چنین نخواهد شد. نه راست و نه چپ بورژوازی هیچ راه حل واقعی و عملی‌ای برای حل و یا حتی تخفیف بحران اقتصادی و اجتماعی موجود ندارد. به نظر من ما در آستانه یک دوره تشدید تلاطمات اجتماعی و سیاسی و شکل گرفتن جنبش‌های اعتراضی وسیع در غرب قرار داریم. جامعه به ریاضت کشی اقتصادی علاوه راسیسم و زن ستیزی و خارجی ستیزی تن خواهد داد. شنبه گذشته در آمریکا صدها هزار نفر در اعتراض به ترامپ به خیابانها آمدند و این هنوز از نتایج سحر است. این جنبش هر روز وسیع تر و گسترده تر و رادیکالتر خواهد شد و بیش از پیش کل سیستم و نظام سرمایه داری را بریزد بر سر خواهد برد.

این شرایط زمینه مساعدی برای بسط نفوذ و قدرتگیری اجتماعی نیروهای چپ و سوسیالیست از نوع حزب ما فراهم میکند و لذا وظایف مهمی را در برابر ما قرار میدهد. به نظر من این روند جهانی باید در کنگره حزب ما مورد بحث قرار بگیرد و براین مبنا رئوس مواضع و فعالیت و عملکرد ما در سطح بین المللی تعیین شود.

اما البته بخش اصلی مباحثات و تصمیمگیری‌های کنگره به شرایط سیاسی ایران اختصاص خواهد یافت. در ایران تقابل میان توده مردم و حکومت تشدید و تعمیق شده و ابعاد تازه‌ای پیدا کرده است. تا آنجا که به وضعیت حکومت مربوط میشود نافرجامی برجام، بالا گرفتن اختلافات دار و دسته‌های حاکم و خودافشاگریهای جناحهای حکومتی از دزدیها و حتی جنایات یکدیگر در دهه شصت و غیره، و کلا تشدید بحران مزمن اقتصادی و سیاسی‌ای که گریبان حکومت را گرفته است، از جمله مهمترین فاکتورهای سیاسی دوره حاضر است.

در مقابل، در جامعه و در میان توده مردم تحرك و تعرض بیسابقه‌ای در جریان است. ما شاهد پیشرویهای چشمگیر جنبش کارگری، گسترش بیسابقه اعتصابات و تجمعات اعتراضی کارگران، اتحاد کارگران و معلمان، مبارزات بازنشستگان، و سر بلند کردن فعالین و چهره‌های سرشناس جنبش کارگری هستیم. افزایش دستمزدها و حقوقها، فقر و بیحقوقی و تقابل توده مردم رانده شده بریز خط فقر با مفتخوره‌های حاکم، اخراج و بیکاری، حق تشکل و اعتراض و پرونده سازی‌های امنیتی علیه فعالین کارگری و معلمان از جمله مهمترین موضوعات اعتراضات کارگران و معلمان و بازنشستگان است. این نشانه‌دهنده افزایش ثقل و جایگاه جنبش کارگری در جامعه و بیانیه‌ها و خواستها و کلامتانی است که جنبش کارگری مطرح میکند.

وسعت گرفتن اعتراضات بخشهای مختلف جامعه در عرصه‌های مختلف با ابتکارات تازه و بدیع نیز یک فاکتور مهم دیگر در وضعیت سیاسی امروز ایران است. از ممنوعیت اعدام تا آزادی زندانیان سیاسی و دادخواهی از جنایت دهه شصت تا مقابله با تبعیض علیه زنان و آپارتاید جنسی تا خواست سکولاریسم و بچالش کشیدن کل اسلام و قوانین و اخلاقیات اسلامی و حتی دفاع از حقوق حیوانات و غیره و غیره همه به موضوع اعتراض و گفتن توده مردم در تحركات اعتراضی و در مدیای اجتماعی تبدیل شده است. گرچه سابقه بسیاری از این جنبشها و اعتراضات به سالها قبل برمیگردد اما گسترش و تعمیق آنها و ابتکارات بدیع فعالین در عرصه‌های مختلف از خصوصیات تازه این جنبشهای اجتماعی و بیانگر تحول کیفی آنها به سطح بالاتری است. آنچه همه این

مبارزات، حتی آنجا که در قالب فعالیت‌های صنفی و مدنی مطرح میشوند، را بیکدیگر مربوط میکنند بچالش کشیدن کل حکومت و نظام جمهوری اسلامی است.

از سوی دیگر مبارزات جاری هم از نظر دامنه و وسعت و هم از لحاظ نوع مسائل و خواسته‌هایی که مطرح میکنند بیش از هر زمان دیگر بیانگر و بازتاب قطبندی طبقاتی در جامعه و مقابله با وضع موجود از یک زاویه عمیقاً برابری طلبانه و انسانی است. کافی است نگاهی به بیانیه عظیم زاده - عبدی که در روز جهانی کارگر منتشر شد بیاندازید، به سخنان فعالین جنبش علیه اعدام و علیه کشتارهای دهه شصت در مصاحبه با کانال جدید گوش بدهید و یا گسترش تعرض زنان برای در هم شکستن دیوارهای آپارتاید جنسی را در نظر بگیرید تا متوجه بشوید که چه تحرك وسیع و رادیکال و همه جانبه‌ای علیه جمهوری اسلامی و کل وضع موجود در جریان است. جامعه کلا به چپ چرخیده و از یک زاویه برابری طلبانه و انسانی به مقابله با حکومت اسلامی سرمایه بر خاسته است.

حزب ما در شکل دادن به این شرایط نقش فعالی داشته است و میتواند و باید در سطح گسترده تر و همه جانبه تری به استقبال این شرایط برود. کنگره دهم حزب یک گام مهم برای آماده ساختن صفوف حزب و همه فعالینی که سیاستهای حزب را دنبال میکنند در این جهت خواهد بود. به نظر من جامعه در آستانه یک طوفان بنیان کن و تعرض وسیع به جمهوری اسلامی و کل نظام حاکم قرار دارد. حزب باید برای این شرایط خود را آماده کند و کنگره یک گام مهم در این جهت است. مشخصاً لازمست کنگره در مورد ویژگی‌های شرایط سیاسی

معلمان بازنشسته باز هم دست به تجمع زدند

محرورم و به جان آمده آماده تر شده است.

پیش به سوی اعتراضات گسترده و سراسری

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۸ دیماه ۱۳۹۵، ۱۷ ژانویه ۲۰۱۷

را به نمایش میگذارد. هرچه مردم بیشتر متحد میشوند حکومتمتیمان بیشتر به جان هم می افتند و تشتت و بحران شان عمیق تر میشود و بی آبرویی شان بیشتر عیان میشود. فضا بیش از هر زمان برای اعتراضات قدرتمند و سراسری و متشکل شدن کارگران و مردم

بازنشستگان فولاد و اعتصابات هرروزه و طولانی مدت کارگران و اعتراضات معلمان و سایر اعتراضاتی که توسط مردم به جان آمده در شهرهای مختلف برپا میشود، فضای جدیدی از گسترش اعتراضات توده ای و هم سرنوشتی و اتحاد میان توده های میلیونی مردم

زدند و بر خواست های خود پافشاری کردند. يك نقطه قدرت اعتراضات بازنشستگان نقش فعال زنان بازنشسته است. در تجمع ۲۶ مهر معلمان شعار میدادند: اگه صندوق خالیه اینهمه دزدی چیه، اگه صندوق خالیه اینهمه اختلاس چیه. و در تجمع ۱۴ آذر شعار میدادند معلم زندانی آزاد باید گردد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد. در این تجمع بازنشستگان اعلام کردند چنانچه مشکلاتشان حل نشود دوباره برمیگردند و امروز ۲۸ دیماه به خیابان برگشتند و با خشم و نفرت از وضعیتی که حکومت اسلامی برای آنها ایجاد کرده است باز هم اعلام کردند که تا خواست های آنها برآورده نشود به تجمعات اعتراضی خود ادامه خواهند داد.

تجمعات پی در پی معلمان بازنشسته، طومار ۱۲۰ هزاری کارگران نفت، تجمعات مکرر

امروز ۲۸ دیماه معلمان بازنشسته در مقابل سازمان برنامه و بودجه در تهران تجمع کردند و با پلاکاردهایی که در دست داشتند و با سر دادن شعار به حقوق های ناچیز خود در مقابل حقوق های نجومی مقامات اعتراض کردند و خواهان افزایش حقوق، یکسان سازی حقوق ها با سایر بازنشستگان و درمان رایگان شدند. در این تجمع که بر اساس فراخوانی از قبل سازمان داده شده بود، معلمان با شعار خط فقر سه میلیون حقوق ما يك میلیون خواهان حقوق بالای خط فقر شدند. اعتراضات معلمان بازنشسته از ششم مهر امسال وارد فاز تازه ای شده است. روز شش دیماه هزاران معلم بازنشسته در نزدیک به بیست شهر همزمان دست به تجمع زدند و خواست های فوری خود را اعلام کردند. بدنبال آن روز ۲۶ دیماه و سپس روز ۱۴ آذر دست به تجمع

گزارشی از تهران

معلمان بازنشسته: ۲۶ بهمن دوباره برمیگردیم

معلمان مبنی بر تعطیلی مجلس رو برو شد. او با سخنانش آب پاکی روی دست همه ریخت و گفت که از دست ما کاری ساخته نیست. معلمان باز نشسته نیز قرار گذاشتند ۲۶ بهمن مجدداً جلوی سازمان جمع شوند. ساعت نزدیک به سه و نیم بود که جلسه پایان یافت و معلمان دسته دسته سالن را ترک کردند.

اتحاد با معلمان سخن گفت و با شعار ما همه با هم هستیم استقبال شد. همکاران اصفهانی و دیگر همکاران هرکدام از مشکلات بیمه و مطالباتشان گفتند. صحبت های ده نمکی تکرار حرفهای نویخت و انشا خوانی بود. و در خلال حرفهای معلمان را تهدید کرده و آنها را به مجلس رجوع میداد که با اعتراض

من نبودم تو اون بالا نبودى. نظام هما هنگ اجرا باید گردد، نویخت بیا پایین. نو بخت خجالت خجالت، سفره خالی دیگه صبر نداره. و چند شعار دیگه.

ساعت نزدیک دوازده نیم بود که از ما خواسته شد وارد محوطه حیاط سازمان شویم و در را باز کردند و در حیاط جمع شدیم. در آنجا آقای. خرسندی و خانم رضایی قطعنامه همیشگی خواسته های معلمان را با صدایی بلند خواندند و معلمان آنرا تکرار می کردند. حدود ساعت یک ظهر خبر دادند که ده نمکی یکی از معاونین نویخت می خواهد معلمان را ببیند. جمعیت معلمان که در آن هنگام بالغ بر ششصد نفر می شد وارد سالن آمفی تاتر سازمان بودجه شدند. در آنجا يك پرستار از مشکلات پرستاران

محل شده بود. بسیاری از موتور سواران با شنیدن شعار های معلمان بازنشسته دستشان را به علامت پیروزی بالا می بردند. از آنجایی که مجلس تعطیل بود از پلیس مجلس برای حفظ نظم در محل کمک گرفته شد. به طوی که اکثر آنان معلمان را می شناختند و با معلمان گفتگو می کردند. جالب اینکه تعدادی از پرستاران نیز همراه این حرکت شده بودند و شعار ما همه با هم هستیم را میدادند. شعارها عبارتند بودند از: خط فقر چهار میلیون حقوق ما یه میلیون، خرج زندگی دلاریه حقوق ما ریالیه، معیشت منزلت سلامت حق مسلم ماست، بیمه رایگان حق مسلم ماست بیمه کار آمد حق مسلم ماست، این همه بیعدالتی هرگز ندیده ملتى، حقوق ما پول اب و برق نمی شه، عدالت عدالت، اگر

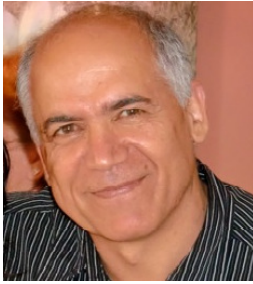
امروز ۲۸ دیماه بنا به قرار قبلی ای که داشتیم در مقابل دفتر سازمان برنامه و بودجه در میدان بهارستان جمع شدیم. نزدیک به هزار نفر از معلمان بازنشسته از شهر تهران و شهرهای استان تهران و نیز شهرهای کرج، مشهد، اصفهان، کرمانشاه، تبریز و سیمرجان کرمان. از ساعت ده صبح جمع شدیم تا خواسته های برحقمان را يك صدا فریاد بزنیم. به دلیل ازدحام زیاد يك موتور سوار که کنترل خود را از دست داده بود به یکی از همکاران برخورد کرد و همکار معلم را به زمین انداخت. خوشبختانه همکاران معلم بازنشسته او را کمک کردند و از زمین بلند کردند و آسیبی ندید. جمعیت زیاد معلمان در جلوی سازمان باعث مختل شدن حرکت ماشینها و موتورسواران در این

به حزب کمونیست کارگری ایران بپیوندید

حکومتی که از اعمال خودش هم وحشت دارد

اصغر کریمی

از افشای کثافات یکدیگر ساکت نیستند. این افشاکاری ها بشدت صفوف خود رژیم را به همه چیز از جمله آینده نظام بشدت بی اعتماد کرده است. حتی در دلان های حکومتیان هم این بحث رایج است که حکومت رفتنی است. باید فکری به حال خود بکنیم.

مردم دارند بلند میشوند. هر چه تشدت در میان حکومتیان بیشتر بالا میگردد همبستگی در میان مردم تقویت میشود. اعتماد بنفس در حکومتیان بشدت کاهش یافته است. اینها همان کسانی هستند که زمانی صدا تا صدا تا اعلام میکردند و پول تیری که به عزیزان مردم شلیک میکردند را از خانواده ها طلب میکردند و حالا از حکمی که خود صادر و اجرا کرده اند وحشت دارند. حکومت همان است. اما مردم همان نیستند. آماده انفجارند.

ارشاد نجف آباد در پاسخ به سوال يك خبرنگار میگوید: ما همین الان که شما تماس گرفتید در يك جلسه مرتبط با این موضوع هستیم. ما رایزنی های گسترده ای درباره شرایط امنیتی و روانی و اجتماعی با فرمانداری شهرستان و خود خبرنگاران و نیروی انتظامی داشته ایم. از یکطرف حاشا کردن و از طرف دیگر اینهمه جلسه و رایزنی و تماس با این و آن و دلجویی و ربوسی و آشتی بخاطر این است که ایشان شرایط اجتماعی را خطرناک میدانند. میگوید مگر خشم و عصبانیت مردم را نمیبینید؟ مگر نمیبینید جامعه در حال انفجار است چرا جرقه به این بشکه باروت میزنید؟ چرا بهانه به مردم میدهید؟ چرا عقل ندارید شرایط را درک کنید؟

طنز جالب اما این است که در حالی نیروی انتظامی از این سیاهنمایی بزرگ کردن عدد ۸ به ۳۵ نگران است که هر روزه توسط بالاترین مقامات و آیت الله ها دزدی های میلیاردی سرکرده های جمهوری اسلامی یکی پس از دیگری رو میشود و حتی يك لحظه

و مدیر ارشاد نجف آباد و سایر مقامات از این کرده خویش وحشت دارند. ابوالفضل ابوترابی نماینده مجلس از نجف آباد میگوید در پی صدور حکم شلاق در خردادماه رایزنی های گسترده ای با رئیس پلیس نجف آباد و مدیران استان و شهرستان داشته تا جلو این حکم گرفته شود. سرهنگ کریمی معاون اجتماعی نیروی انتظامی نجف آباد، خبر را تکذیب میکند و میگوید شایعه است و تکذیبیه نیز به زودی منتشر میشود. فرماندار نجف آباد در جواب این سوال که در کجای جهان شلاق خوردن خبرنگاران امری بدیهی است میگوید تفسیر نکنید! آب ریخته شده را هم نمیتوان برگرداند. اگر این خبر صحت داشته باشد من ناراحت میشوم! خبرنگار شرق میگوید دیگران، یعنی سایر مقامات استان و شهر هم جواب های درخورد توجهی دادند. ول کنید، تمام شد، دنبال ماجرا را نگیرید، آشتی کردند، ربوسی کردند، خودمان با خرد جمعی حلش کردیم. اما نکته اصلی را صالحی مدیر

دارد؟ بجای ایجاد امکانات آموزشی و رفاهی و تفریحی و سرگرمی های سالم، چرا باید تعدادی نوجوان را اینگونه مورد اذیت و آزار قرار داد؟ دومین سوال این است که چرا نیروی انتظامی در مقابل چنین اشتباهی تا این حد حساس است؟ به این دلیل ساده که از این بزرگنمایی یا سیاهنمایی نگران است. یعنی از انعکاس این خبر در میان مردم میترسد.

اما چرا اشتباه در درج يك عدد به دادگاه کشیده میشود؟ به این دلیل ساده که شلاق بخشی از سیستم قضایی حکومت و قانون مجازات اسلامی آن است. به این دلیل که این حکومت خامنه ای ها و رفسنجانی ها، روحانی ها و خاتمی ها، لاجوردی ها و مرتضوی ها و لاریجانی ها است. مگر نادر قاضی پور نماینده مجلس رژیم در صحن مجلس به خبرنگاری که او را سوال پیچ کرده بود سیلی زد؟ اما اینها نکته اصلی در این موضوع نیست. نکته اصلی این است که از خود نیروی انتظامی نجف آباد تا فرماندار و نماینده مجلس حکومت

شلاق زدن به حسین موحدی خبرنگار نجف آباد نیز به این دلیل که تعداد موتورسیکلت های توقیف شده دانش آموزان يك هنرستان در نجف آباد توسط نیروی انتظامی را بجای ۸ دستگاه ۳۵ دستگاه قید کرده بود، سر و صدای تعدادی از مقامات حکومت را هم درآورده و به قول یکی از رسانه های وابسته به حکومت بازتاب وسیعی یافته است. دادگاه جمهوری اسلامی در این شهر با شکایت نیروی انتظامی حکم ۴۰ ضربه شلاق را صادر کرده و حکم چند روز قبل اجرا شده است. صبح روز اجرای حکم به خانه حسین موحدی ریخته اند تا او را به محل اجرای حکم ببرند.

جریان چیست؟ چرا يك عدد اشتباهی در يك گزارش، به شکایت و دادگاه و شلاق خوردن کشیده است؟ بگیریم که بجای ۴۰ دستگاه موتورسیکلت ۸ دستگاه توقیف شده است. اولین سوال این است که این چه حکومتی است که چنین رابطه ای با نوجوانان این مملکت

دیپلماسی مهاشات با جمهوری اسلامی را محکوم میکنیم!

در ارتباط با سفر نخست وزیر سوئد به ایران

اعتراض کرده اند. در این پیوندها نه پول و نه سود بلکه همبستگی انسانی حاکم است. رجوع به "حقوق بشر" دیگر حرف و یا غرولند دولتی نیست بلکه تعهدی به عمل برای تحت فشار گذاشتن جدی جمهوری اسلامی بمنظور پایان دادن به سرکوب مردم است.

از نظر ما همین نیرو و همبستگی انسانی است که میتواند معادلات و دیپلماسی کثیف و خونین دول غربی با جمهوری اسلامی را بهم زند. ضروری است مردم دنیا در همراهی با مردم ایران دولتها را تحت فشار بگذارند تا روابط دیپلماتیک خود با جمهوری اسلامی را قطع کنند. در مقابل دیپلماسی سری و کاسبیکارانه دولتها بگذار اعلام همبستگی هزاران سازمان کارگری و مردمی در اقصی نقاط جهان با مبارزات مردم ایران هر چه بیشتر گسترش یابد. بگذار این موج همبستگی انسانی به پشتوانه نیرومندی در مبارزه علیه فاشیستهای حاکم و پیروزی قاطع مردم در ایران تبدیل شود.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران-

سوئد ۱۹ ژانویه ۲۰۱۷

کچی می کند. از دیپلماسی کاسبیکارانه انتظاری بیش از این نیست. این دیپلماسی به این کاری ندارد که مثلاً رژیم هایی نظیر عربستان سعودی و جمهوری اسلامی ایران با مردمان این کشورها چگونه رفتار می کنند. فروش چند فروند هواپیمای جنگی به عربستان سعودی مجوزی می شود که در برابر بی حقوقی زنان در این کشور سکوت کرد. بدستن چند قرارداد پر منفعت تجاری با جمهوری اسلامی توجیهی می شود که سرکوب ها، دستگیریها و اعدام های گسترده در ایران را فراموش کرد. این دیپلماسی بویی از انسانیت و همبستگی انسانی نبرده است.

در مقابل این دیپلماسی غیر انسانی و ضد مردمی لازم است مردم آزاده سوئد و سازمان های کارگری و انساندوست بیش از پیش با مردم ایران اعلام همبستگی کنند و سیاست دولت سوئد و سایر دول غرب را بدلیل مهاشات با چنین حکومت های آدمکش می محکوم کنند. تا کنون بارها اتحادیه های کارگری سوئد و نهادها و سازمانهای مدافع حقوق انسانی از مبارزات مردم ایران علیه جمهوری اسلامی حمایت کرده اند و به نقض سیستماتیک حقوق پایه ای و انسانی مردم توسط رژیم اسلامی

استفن لوفن نخست وزیر سوئد قرار است در ماه فوریه به ایران سفر کند و برای انجام يك دیدار رسمی طی روزهای ۱۱ و ۱۲ فوریه در ایران باشد. این سفر به دعوت حسن روحانی صورت می گیرد.

استفن لوفن به کشوری سفر می کند که پا به پای توافق هسته ای اعدامها در آن بیشتر شده است. اذیت و آزار و دستگیری فعالین کارگری وسعت گرفته است. کارگران از حق اعتصاب و تشکل محرومند و با شلاق مجازات میشوند. تبعیض و ستم نفرت انگیز جنسی بیاد میکند. زن نیمه مرد محسوب می شود. مجازات برای همجنسگرایان اعدام است. مخالفین حکومت و فعالین اجتماعی و مدنی در زندان بسر میبرند. زندانیان سیاسی با کمبود دوا و درمان به مرگ تدریجی محکوم میشوند. اختناق مذهبی زندگی مردم را در منگنه خود قرار داده است. و جواب اعتراض به شرایط قرون وسطایی حاکم بر ایران با سرکوبی خونین روبرو می شود.

وقتی نخست وزیر سوئد اینچنین با شغف و شادی به دیدار مقامات حکومت آدمکش اسلامی می رود، دارد به مردم ایران که اسیر این حکومتند و روزانه علیه آن مبارزه می کنند، دهن

کارگران در هفته ای که گذشت

شهلا دانشفر

تجمع با شکوه بیش از هزار معلم در مقابل سازمان تامین اجتماعی، يك هفته اعتراض قدرتمند کارگران هپکو در اراك، فراخوان پرستاران به تجمع در بهمن ماه برای پیگیری خواسته‌هایشان، از سرتیترهای مهم اخبار و مسایل کارگری در هفته گذشته است.

۱- تجمع دوباره معلمان بازنشسته و قرار بعدی آنان برای ۲۶ بهمن ماه

هفته‌ای که گذشت شاهد تجمع اعتراضی با شکوه دیگری از سوی معلمان بازنشسته از تهران و شهرهای مختلف دیگر و برای پیگیری خواسته‌هایشان در مقابل سازمان برنامه و بودجه بودیم. یکی از صحنه‌های پر شور در این روز همراه شدن تعدادی از پرستاران با معلمان با شعار ما همه با هم هستیم بود. معلمان در این روز با شعارها و با پلاکاردهایی که در دست داشتند، صدای اعتراضشان را به زندگی زیر خط فقر و تبعیض و نابرابری بلند کردند. "خط فقر چهار میلیون حقوق ما یه میلیون؛" "خرج زندگی دلاریه حقوق ما ریالیه؛" "معیشت منزلت سلامت حق مسلم ماست؛" "بیمه رایگان حق مسلم ماست؛" اگر من نبودم تو اون بالا نبود؛" "نظام هماهنگ اجرا باید گردد؛" "نویخت بیا پایین؛" "سفره خالی دیگه صبر نداره؛" از جمله شعارهای معلمان در این تجمع بود که به روشنی بیانگر خواستها و فضای اعتراضاتشان است. علاوه یک پلاکارد قابل توجه در دست معلمان بازنشسته در این روز تاکید بر خواست آزادی اسماعیل عبیدی دبیر کانون صنفی معلمان بود که با ۶ سال حکم در زندان است. معلمان خواستار باطل شدن احکام امنیتی صادر شده برای او و همه فعالین اجتماعی هستند.

تجمع با شکوه بیش از هزار معلم در مقابل سازمان تامین اجتماعی، يك هفته اعتراض قدرتمند کارگران هپکو در اراك، فراخوان پرستاران به تجمع در بهمن ماه برای پیگیری خواسته‌هایشان، از سرتیترهای مهم اخبار و مسایل کارگری در هفته گذشته است.

کارگران هپکو: زیر بار ستم نمیکنیم زندگی

کارگران هپکو سرود خوانان دست به راهپیمایی زدند. کارگران در صفوفی فشرده به نحو شورانگیزی شعار میدادند "زیر بار ستم نمیکنیم زندگی - جان فدا میکنیم در ره آزادی - وای از این وضع - وای از این وضع". کارگران با این سرود خاطره روزهای انقلاب مردم علیه دیکتاتوری آریامهری را زنده کردند.

روز ۲۹ دی کارگران هپکو در ادامه مبارزاتشان با يك راهپیمایی در مقابل استانداری تجمع کردند. تجمعات اعتراضی بیش از هزار و سیصد کارگر کارخانه هپکو در اراك هشت روز است ادامه دارد. اعتراضات کارگران کارخانه هپکو اراك نمونه‌ای از اعتراضات قدرتمند

کارگری است. از جمله سخنان تکاندنده حمید رضا احمدی کارگر هپکو در یکی از تجمعات اعتراضی این کارگران صحنه پرشوری از این اعتراضات است. حمید رضا با خشم و اعتراض فراوان فریاد برمی آورد و میگوید "از باتوم شما ترسی ندارم، از زندان ترسی ندارم و ما حقمان را می‌خواهیم". و این سخنرانی بطور واقعی کیفرخواست کل جامعه علیه توحش سرمایه داری حاکم است. صحبت های حمید رضا احمدی حرف دل کارگران هپکو و همه کارگران و مردم جامعه است. صحبت های او به روشنی نشان میدهد که نقش نیروی انتظامی، حفاظت از منافع سرمایه داری است. نشان میدهد که حفظ امنیت برای حکومت و نیروی انتظامی، یعنی حفظ امنیت سرمایه داران. حمید رضا احمدی با بیانی روشن به دردهای کل جامعه و معضل بیکاری جوانان و فقر مردم اشاره دارد. صحبت های حمید رضا احمدی، حرف دل کارگران هپکو و همه کارگران و مردم جامعه است. این صحبت ها بیانگر حال و هوای جامعه‌ای که جانش به لب رسیده و دیگر حاضر نیست به این توحش و بربریت تن دهد. متن سخنان او را در زیر میخوانید:

سخنرانی حمید رضا احمدی کارخانه هپکو در مقابل نیروی انتظامی

پاسخ نیروی انتظامی به حقوق بشر و خواسته ما کارگران اینست. آقایان نیروی انتظامی اگر راست میگویید بروید اینهمه مواد مخدر در شهر است را جمع کنید. زیر دو دقیقه میشود مواد مخدر تهیه کرد. اینها يك مشت کارگرد که پول نان شیشان را ندارند. بازیچه شخصی به اسم عطاریان شده اند. چرا استاندار به مردم خیانت کردی. اگر این بساط را داریم از بی‌عزگی مسئولین است. خدا شاهد است و به جان تنها دخترم و بچه‌ای که در راه داریم، از باتوم شما ترسی ندارم. برویم اوین بهتر از این زندگی است. همه کارخانجات اراك از بین رفته اند. اینجا شرکت آوانگان نشد. هپکو ساکت نماند.

آوانگان تعطیل شد شما از خانواده های آن کارگران خبر دارید؟ صنایع تعطیل شد. پیشگیری میکردید. آقایان نیروی انتظامی که با نوم خود را برای ما نگاهداشته‌ای، جوان شهر ما کجا کار گیر بیاورد، در هپکو؟ امنیت را با چه می خواهید برقرار کنید، با زور؟ یا با تدبیر؟ تدبیرتان اینست؟ عطاریان یکنفر است. راست میگوید بروید او را بیاورید. برای ما شاخ و شانه میکشید؟ عطاریان یکنفر است، گردن کلفت و مفتخور است این سخنان با کف زدن کارگران همراه شد و کارگران خطاب به نیروی انتظامی گفتند باتومتان را بردارید و بروید.

قضیه در هپکو از چه قرار است

سال ۸۶ کارخانه هپکو به شخصی به نام عطاریان واگذار شد. سپردن کارخانجات به بخش خصوصی، در عمل به معنی بازگذاشتن دست کارفرمایان به چپاول و بی‌کارسازی بخشی از کارگران و کشیدن کار بیشتر از گرده کارگران باقیمانده در کارخانه هاست. کارخانه هپکو يك نمونه بارز آنست. از جمله از سال ۸۶ يك معضل دائمی این کارگران تعویق پرداخت دستمزدهاست و در این مدت کارگران بسیاری به تدریج اخراج شده و شمار کارگران شاغل از بیش از دو هزار کارگر به حدود هزار و سیصد نفر کاهش یافته است. اعتراض کارگران هپکو به بیکارسازی ها و خطر از دست دادن کارشان و ۵ ماه دستمزد پرداخت نشده است.

در این میان يك تلاش شوراهاى اسلامى اینست که اعتراض کارگران به بیکارسازی ها و خطر بیکارسازی های بیشتر و تعویق پرداخت دستمزدهایشان را تحت عنوان خواست بازگشت کارخانه به بخش دولتی قلمداد کرده و آنرا دستمایه‌ای برای نزاعهای درونی خودشان بر سر دولتی بودن یا خصوصی بودن کارخانه تبدیل کنند. اما کارگران به کل این بردگی و این تعرضات اعتراض دارند و حق و حقوقشان را می‌خواهند. امنیت شغلی می‌خواهند. يك زندگی انسانی می‌خواهند.

کارگران هپکو از اول دیماه امسال تا کنون با برپایی تجمعات پی در پی در محوطه کارخانه پیگیر

خواسته‌هایشان هستند. آنها قبل از حضور وزیر صنعت در اراك در دوازدهم دی ماه نیز در مقابل سازمان خصوصی سازی ها تجمع داشته و نسبت به وضع نابسامان کارخانه نگرانی خود را ابراز کرده و اعلام کرده بودند که اجازه نمیدهند کارخانه به تعطیلی کشیده شود.

روزشماری از بیش از یک هفته اعتراض کارگران شرکت هپکو اراك:

دور جدید اعتراضات کارگران هپکو از هجدهم دیماه در اعتراض به بیکارسازی ها و خطر از دست دادن کار خود و باخطر تعویق پرداخت ۵ ماه دستمزد و حق بیمه شان شروع شد. در این روز کارگران این کارخانه دست از کار کشیده و به سمت شهر راهپیمایی کردند و در میدان مرکزی شهر اراك (میدان شهدا) تجمعی اعتراضی بر پا کردند. در آنجا وقتی کارگران با بی توجهی مسئولین مربوطه روبرو شدند، به نشانه اعتراض در کف خیابان خوابیدند و شعار میدادند: "هیچ جا نمی‌رویم همین جا هستیم، ما منتظر مسئولین هستیم". پس از آن کارگران هپکو خشمگین از شانه بالا انداختن مقامات دست اندرکار، تصمیم به ادامه اعتراضاتشان گرفتند. روز ۱۹ دیماه این کارگران به دلیل حضور نیروهای انتظامی در مقابل شرکت و اینکه به آنها اجازه خروج از شرکت داده نشد، به اعتراض خود بصورت تجمع در محوطه کارخانه ادامه دادند. تجمعات اعتراضی آنان در محوطه کارخانه در روزهای ۲۰، ۲۲، ۲۵ و ۲۶ ادامه یافت. روز ۲۶ دیماه کارگران هپکو در حالی ششمین روز اعتراض خود را آغاز کردند که خبر رسید قرار است در این روز وضعیت این کارخانه در جلسه ای که از سوی به اصطلاح "ستاد تسهیل و رفع موانع تولید وزارت صنعت، معدن و تجارت"، تشکیل

آمریکای ضد ترامپ

کاظم نیکخواه

آمریکا با روی کار آمدن ترامپ دو چهره خود را دارد واضح تر نشان میدهد. چپ و راست. انسانی و فاشیست. پیشرو و عقب مانده. فقیر و ثروتمند. آمریکای جنبش ضد جنگ ویتنام، آمریکای جنبش هیپیزم، آمریکای جنبش ضد تبعیض علیه زنان، آمریکای طرفدار حقوق برابر پناهندگان و سیاهان، دارد سر بلند میکند تا جلوی ایجاد فاجعه ای مثل جنگ ویتنام و جنگ جهانی توسط فاشیستهای ترامپی را بگیرد.

بخش وسیعی از مردم آمریکا آماده میشوند که در روز ورود ترامپ به کاخ سفید و روز بعد از آن، پرچم انسانیت و برابری و تامینات

اجتماعی و احترام به زنان و همه مردم را در برابر ترامپ بلند کنند. در برابر ترامپ بعنوان نماینده ارتجاع و عقب گرد و فاشیسم و ضد زن بودن و ناسیونالیست و ضد پناهنده و ضد هر چیز انسانی آمریکای زیبا دارد سر بلند میکند. در ماههای اخیر چند تظاهرات چندین هزار نفره در دفاع از پناهندگان و حقوق انسانی زنان در شهرهای مختلف برپا شده است. این جنبش با نزدیک شدن ریاست جمهوری ترامپ دارد گسترده تر ابراز وجود میکند.

ترامپ و همپالکی هایش در کشورهای دیگر مثل فاشیستهای فرانسه و انگلیس و کشورهای دیگر اروپایی بسیار مرتجع و فاشیست و خطرناکند. فاشیستهای اروپایی با روی کار آمدن ترامپ هیستریک تر

تدارک پیروزی می بینند. اما اگر جنبش و حرکت وسیع انسانی به موقع و قدرتمند سر بلند کند میتواند این عقب گرد خطرناک در غرب را مهار کند و حتی میتواند خیلی سریع نیروهای فاشیستی و راست را به سوراخشان برگرداند.

یک راهپیمایی عظیم جنبش زنان ضد ترامپ در روز بیست و یکم ژانویه تدارک دیده شده که بنظر میرسد بزرگترین راهپیمایی و تجمع در تاریخ آمریکا بعد از جنگ ویتنام تبدیل شود. اگر این حرکت آنگونه که گفته میشود بزرگ و رادیکال سر بلند کند قطعاً به پیروی از آمریکا، اروپای انسانی و چپ هم سر بلند خواهد کرد و ضد فاشیسم و جنگ و نیروهای ارتجاعی که تعرض به حقوق انسانی پناهندگان را بعنوان راه حل خلاصی از تروریسم به مردم میفروشند، سر بلند خواهد کرد.

نفرت انگیز اینست که نیروهای مرتجع فاشیست و نوکنسرواتیست

که خود ارتجاع اسلامی جمهوری اسلامی و داعش و القاعده و کل تروریسم اسلامی را پر وبال دادند و به جان مردم انداختند، اکنون میخواهند بعنوان ناجی مردم از شر تروریسم اسلامی خود را معرفی کنند.

در واشنگتن مسئولین پارک ملی اعلام کرده اند که به راهپیمایان اجازه نزدیک شدن به بنای یادبود لینکلن و بخشهای اصلی پارک ملی را در روزهای قبل و هفته های بعد از روز سوگند ریاست جمهوری نخواهند داد. سازمان دهندگان تظاهرات

میگویند این در تاریخ آمریکا بی سابقه است که امکان عمومی بروی تظاهرات کنندگان بسته شود. اما تظاهرات و جنبش و اعتراض بهرحال جریان خواهد یافت. ۱۵ ژانویه ۲۰۱۷

سرنگونی جمهوری اسلامی نیز زودتر فرا خواهد رسید و عمیق تر و ریشه ای تر و رادیکال تر و پیروزمندان تر خواهد بود. اساس استراتژی و سیاستهای حزب ما و به نظر من هر نیروی کمونیستی در سراسر دنیا، چیزی نیست بجز تقویت این روند، و نمایندگی کردن این گرایش عمیق توده مردم به تغییر رادیکال وضع موجود - گرایشی که امروز در ایران و در خاورمیانه و در کشورهای غربی به عیان مشاهده میکنیم - در عرصه مبارزه برای قدرت سیاسی و خلق ید سیاسی و اقتصادی از طبقه سرمایه دار. در یک سطح پایه ای تر کنگره دهم را باید گردهمایی کمونیستهای بحساب آورد که نه تنها در جغرافیای سیاسی ایران بلکه در سطح جهانی روندها و جبهه های اصلی نبرد کار و سرمایه را میبینند و تبیین میکنند و رهسور وظایف و سیاستهای خود را برای پیشرویهای بیشتر و پیروزی نهائی در این نبرد تعیین و اعلام میکنند و در دستور کار خود قرار میدهند.

شرایط سیاسی حاضر و وظایف کنگره دهم

از صفحه ۳

بینند و بحساب نمی آورد. ما کمونیستها شیوه دیگری داریم. محور و بستر فعالیت و تمرکز ما جدال طبقاتی است که هر روزه در جامعه جریان دارد. شکل گیری انقلاب و سرنگونی جمهوری اسلامی بقدرت انقلاب نقطه اوج و حاصل نهائی این جدال طبقاتی است. این مبارزه هر روزه را باید مورد بررسی قرار داد، نقاط قوت و ضعف آن را شناخت، و برای پیشروی و تقویت آن کوشید. اساس و جوهر و مضمون واقعی اعتراضات و مبارزات و کشاکش هر روزه توده مردم - نود و نه درصدیها - علیه حکومت، در ایران و در تمام دنیا، تقابل میان دو کمپ کار و سرمایه است و یک شاخص مهم ارزیابی از شرایط سیاسی اینست که این تقابل طبقاتی که در اعماق جریان دارد تا چه حد به سطح سیاست رانده شده، تبیین و تعیین یافته، شفاف و آشکار شده و در قالب خواستها و اهداف نبردهای روزمره بیان و اعلام شده است. هر چه مبارزات و نبردهای جاری در این جهت تقویت و تعمیق شوند و ارتقا پیدا کنند جنگ نهائی برای

ایران، در مورد خصوصیات جنبش نوین کارگری و نقشی که حزب میتواند و باید در تقویت و اتحاد و سازمانیابی بیشتر طبقه کارگر و اعتراضات کارگری بر متن شرایط تازه ایفا کند، و همچنین رهسور فعالیت کمونیستی در عرصه های دیگر اعتراضات اجتماعی بحث و تصمیمگیری کند و برای پاسخگویی به وظایف خطیری که در این دوره برابر ما قرار دارد سیاستها و چشم انداز روشنی را در برابر کل حزب و جامعه قرار بدهد. اجازه بدهید در آخر بر یک نکته تاکید کنم. معمولاً در ارزیابیها و مباحث مربوط به اوضاع سیاسی ایران مساله بقا و یا سرنگونی حکومت برجسته شده و به شکلی ایستا و سیاه و سفید مطرح میشود. گویا در بررسی اوضاع سیاسی معیار و شاخصی بجز "انقلاب میشود یا نمیشود" و "رژیم کی میروید یا نمیروید" وجود ندارد. به نظر من این برخورد ذهنی و غیر واقعی است. خصلت زنده و دینامیک مبارزه طبقاتی را نمی

کارگران در هفته ای که گذشت

از صفحه ۶

بهداشت فراخوان داده اند. این تجمع در اعتراض نسبت به عدم پاسخگویی به مطالباتشان و قوانین برزمین مانده و اجرا نشده از جمله قوانین تعرفه گذاری خدمات پرستاری، مشاغل سخت و ارتقای بهره وری، جایگزینی آیین نامه پرداخت مبتنی بر عملکرد با قانون مصوب مجلس، اجرای ناقص آیین نامه صلاحیت حرفه ای و بی توجهی به مخاطرات اجرای برنامه کمک پرستاری و تداخل شرح وظایف این دوره، عدم پرداخت حقوق، مزایا و اضافه کاری کادر درمان و علی الخصوص جامعه پرستاری، برگزار خواهد شد.

از جمله خواستهای مهم پرستاران که بارها در اعتراضاتشان اعلام کرده اند، افزایش فوری حقوقها، لغو اضافه کاری های اجباری، کاهش فشار کار با استخدام پرستار مورد نیاز، استخدام پرستاران پیمانی، بالابردن استانداردها بهداشت در بیمارستان ها و مراکز درمانی است. خواستهای پرستاران مستقیماً به استانداردها وضع درمان در جامعه مربوط است و لازمست با پشتیبانی وسیع ما پاسخ گیرد. وسیعاً اطلاع رسانی کنیم.

شود مورد بررسی قرار گیرد. اما کارگران که اعتمادی به این وعده ها و این نوع جلسات ندارند، همانند روزهای گذشته به اعتراضات ادامه دادند. در ادامه این اعتراضات کارگران در روزهای ۲۷ و ۲۸ دیماه نیز با برپایی تجمع در محوطه کارخانه پیگیری خواهشهایشان شدند. کارگران اعلام کرده اند که تا وقتی طلبهایشان پرداخت نشود و وضعیت کاری آنان ثباتی پیدا نکند به اعتراضاتشان ادامه خواهند داد. اعتراضات قدرتمند کارگران هیکو در این مدت، تجمعات و راهپیمایی آنها در وسط شهر، انعکاس بسیاری در میان مردم اراک داشته است. بدون شك حضور خانواده ها در این حرکت اعتراضی، قدرت بیشتری به این اعتراضات داده و حمایت وسیع مردم را جلب خواهد کرد. خواست فوری کارگران هیکو پرداخت دستمزدهای معوقه است.

۳- فراخوان پرستاران به تجمع سراسری برای دوم بهمن ماه پرستاران از سراسر کشور برای پیگیری خواهشهایشان برای روز دوم بهمن ماه به تجمع در مقابل وزارت

خطاب به کارگران کشت و صنعت مهاباد

به نقل از صفحه کمیته کردستان حزب

مردم بافق را به خود جلب کرد. در مقابل زورگویی و اجحاف مفتخوران باید زورتان را بیشتر کنید. زور و قدرت شما در به میدان آوردن هم طبقه ای های شما و دهها هزار نفر دیگر از مردم مهاباد است که سرنوشتی شبیه به شما، زندگی دشواری مانند شما و محرومیتی مشابه شما دارند. آنها را باید به میدان آورد.

خانواده های شما لولای اتصال شما و مردم مهابادند. مطمئن باشید که با حضور فعال و چند روزه خانواده های شما در شهر توجه همه مردم شهر به اعتراض و خواست شما جلب میشود. مطمئن باشید که این موثرترین راه عقب راندن حکومت و کارفرما و تسلیم شدن آنها در مقابل خواست شما است.

چهل روز اعتراض بی وقفه شما برای دریافت ۱۶ ماه از معوقات مزدی که توسط کارفرما بالا کشیده شده نشاندهنده عزم راسخ شما در این مبارزه است. نشاندهنده این است که نیمخواهید کوتاه بیایید. نشاندهنده این است که به امکان موفقیت خود باور دارید. اما تجربه این چهل روز نشان داد که باید قدرت اعتراضات را بیشتر کنید تا به خواست خود برسید. کارفرما و ارگان های دولتی تلاش میکنند شما را فرسوده کنند و سرانجام دست خالی به خانه بفرستند. اولین نیروی متحد شما خانواده های شما هستند. تجربه کارگران معدن بافق را حتما به یاد دارید که همسران کارگران چه نقش تاریخی ایفا کردند و چگونه تحصن آنها در مقابل فرمانداری توجه همه

چلسی مینینگ آزاد میشود

کاظم نیکخواه

تمام کارهایی که در هشت سال ریاست جمهوری کرده با ارزش تر باشد و بهر دلیلی که صورت گرفته باشد اقدامی بسیار انسانی است. البته بشرط اینکه قانونا نفر بعدی یعنی موجود وحشی و خطرناکی بنام ترامپ که در روز دیگر بجای اوایما رییس جمهور میشود، نتواند آترا وتو کند. که بعید میدانم جرات و قدرتش را داشته باشد.

نام چلسی مینینگ در کنار نامهایی مثل ژولیان آسانژ، و ادوارد اسنودن بعنوان جسورترین افرادی که در دوره کنونی سد سانسور را شکستند و با دولتهای جنایتکار سرو شاخ شدند و زندگی شان به تلاطم افتاد، همیشه در تاریخ با محبوبیت باقی خواهد ماند.

مردان زندانی کرده اند. او جرمی مرتکب نشده است. برعکس با افشای جنایات ارتش آمریکا از انسانیت دفاع کرده است. چلسی مینینگ تاکنون دوبار دست به خودکشی زده است که آخرین آن همین چند ماه پیش بود. و تا آستانه مرگ رفت. یک جنبش وسیع برای آزادی مینینگ در آمریکا و سطح دنیا به جریان افتاد و تظاهراتی در دفاع از او صورت گرفت.

و بالاخره امروز گزارش شد که بارک اوباما در آخرین روزهای ریاست جمهوری از اختیارات ویژه رییس جمهور استفاده کرده و چلسی مینینگ را عفو کرده است. او در ماه مه یعنی سه چهار ماه دیگر از زندان آزاد میشود. این اقدام اوباما شاید از

این روزها شنیدن يك خبر خوب در اول صبح بندرت اتفاق می افتد. اما خبر عفو و آزادی چلسی مینینگ که امروز در راس خبرها قرار دارد، بسیار خوشحال کننده است. چلسی مینینگ را حتما میشناسید. سربازی که اسناد جنایات وسیع دولت آمریکا در افغانستان و عراق را حدود شش سال پیش به ویکی لیکس درز داد و افشا شد. افشای این اسناد نشانگر کاربرد وسیع شکنجه، قتل عام، تجاوز و توحش نیروهای آمریکائی و هم بیمانانشان در افغانستان و عراق و برخی کشورهای دیگر منطقه بود. این افشاگری رسوایی بزرگی را برای دولت آمریکا ببار آورد و ضربه بزرگی به سیستم حاکم آمریکا وارد کرد. به همین دلیل وقتی که منشاء درز این اسناد یعنی مینینگ در سال ۲۰۱۰ دستگیر شد، او را به ۳۵ سال زندان محکوم کردند. او فی الحال شش سال را در زندان گذرانده است.

چلسی مینینگ را با اینکه تغییر جنسیت داده و يك دختر محسوب میشود، در این شش سال در بند

به کنگره ما بیایید!

کنگره دهم حزب کمونیست کارگری در ماه مارس ۲۰۱۷ برگزار

میشود

کنگره علنی است و ورود برای عموم آزاد است!

دهمین کنگره حزب کمونیست کارگری ایران در ماه مارس ۲۰۱۷ به طور علنی در یکی از شهرهای اروپا برگزار میشود. از کلیه علاقمندان به سیاست در ایران، فعالین اجتماعی و دست اندرکاران رسانه ها دعوت میکنیم در این کنگره شرکت کنند.

کنگره فرصت مناسبی برای آشنائی از نزدیک با حزب، سیاست ها، کادرها، نحوه فعالیت و تصمیم گیری ما در جریان این عالیترین اجلاس حزبی است. از همه شما عزیزان دعوت میکنیم به کنگره ما بیایید. برای ثبت نام و کسب اطلاعات لازم از جمله هزینه ورودی کنگره با شماره تلفن و آدرس زیر تماس بگیرید:

تلفن تماس: 0046739868051

markazi.wpi@gmail.com

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری

سرديبير: بهروز مهرآبادی

ای میل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود